

поділяються на дві великі групи — міждержавні (міжурядові) та недержавні, утворені фізичними або юридичними особами, які не мають відношення до урядової діяльності [5, с. 15].

Отже, іноземні неурядові правозахисні організації є невід'ємним елементом громадянського суспільства та держав у цілому, тобто МНПО є гарантією розвитку кожної держави як демократичної.

---

1. Гольбін М. І. Неурядові міжнародні організації у сфері захисту трудових та соціальних прав моряків. *Часопис Київського університету права*. 2015. № 4. С. 362-365.

2. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI (із змінами і доповн) *Відомості Верховної Ради України*. 2018, № 32, ст.242).

3. Конспект лекцій з дисципліни «Неурядові правозахисні організації». *Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2016 м. Дніпро.

4. Ільницька У. Особливості міжнародно-правової суб'єктивності неурядових організацій. *Національний університет «Львівська політехніка»*. 2012. № 24.

5. Скрипник О. М. Історія міжнародних організацій: навч. посібник. *Умань: ПП Жовтий О.О.*, 2011. 226 с.

Діана МІРОШНИК

студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Лілія ТИМЧЕНКО

доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
кандидат юридичних наук

НЕДОБРОСОВІСНА КОНКУРЕНЦІЯ: ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ГОСПОДАРЮЮЧОГО СУБ'ЄКТА

Конкуренція завжди була однією з головних умов господарської діяльності. Загалом конкуренція позитивно впливає на економіку держави та на самих суб'єктів господарської діяльності. Завдяки конкуренції підвищується якість товарів та послуг, створюються товари з використанням нових технологій тощо. Проте суб'єктам господарювання інколи вигідніше з тих чи інших причин прибігти до такого явища, як недобросовісна конкуренція, котра негативно впливає на економіку держави.

Науково-теоретичним проблемам недобросовісної конкуренції

присвячено праці таких учених: О. Бакалінська, В. Гайворонський, Л. Гукасян, В. Грибанов, В. Єременко, Г. Знаменський, В. Качаліна, Н. Корчак, В. Котюка, В. Мамутов, І. Побірченко, О. Підопригора, М. Портер, Г. Пронська, Н. Саніахметова, С. Шкляр, В. Щербина, Р. Щокіна та інші.

Під недобросовісною конкуренцією розуміють незаконну діяльність суб'єктів господарювання, що існує всупереч загальним та прийнятним принципам, торговим та іншим правилам та методам ведення бізнесу. Прикладом такого виду конкуренції є протиправне ведення підприємницької діяльності, що створює певні перешкоди під час суперництва, внаслідок чого суб'єкти господарювання отримують неправомірну вигоду [1].

Основне регулювання даного явища припадає на ЗУ «Про захист від недобросовісної конкуренції», котрий визначає ключові засади захисту сторін підприємницької діяльності від неправомірної конкуренції [2]. Разом з тим, регулюванням даного питання займаються також ЗУ «Про захист економічної конкуренції», ЗУ «Про Антимонопольний комітет України», Господарський кодекс України та інші законодавчі акти. Однак, незважаючи на розгалужену систему регулювання, проблема недобросовісного суперництва не втрачає актуальності в сучасному середовищі.

Особи, які постраждали від недобросовісної конкуренції, законодавчо мають здатність захистити свої права та інтереси. Чинне законодавство України передбачає такі механізми захисту від недобросовісного суперництва [3]:

1. Адміністративний метод. Зміст даного методу захисту полягає в тому, що підприємець протягом 6 місяців з дня поінформованості стосовно порушення своїх прав може звернутися з заявою до Антимонопольного комітету з метою захисту особистих немайнових прав. Якщо термін подання заяви минув, це виступає підґрунтям повернення заяви потерпілому без подальшої реєстрації. Однак, якщо заявник доведе, що крайній термін подання заявок був пропущений з причин, котрі визнаються поважними, заяву приймуть та розглянуть, з подальшим захищенням порушеного права. Зауважимо, що позовна заява розглядається у термін до 30 календарних днів, але при необхідності можливе збільшення до 60 календарних днів (в цьому випадку заявника буде повідомлено у письмовій формі).

2. Судовий метод. Справи про порушення прав суб'єкта господарювання, пов'язаних із обмеженням монополії, розглядаються господарським судом. Додамо, що вирок Антимонопольного комітету може бути оскарженим (цілком або частково) в господарському суді.

3. Захист через звернення до ДФС. У такий спосіб захисту від недобросовісної конкуренції вноситься до митного реєстру перелік товарів, які містять промислову власність.

Також передбачені механізми самозахисту, проте зауважимо, що даний спосіб захисту не завжди є дієвим. Більш ефективним способом є звернення до кваліфікованих спеціалістів та органів.

Зауважимо, що законодавством також передбачено адміністративну

відповідальність за недобросовісну конкуренцію, котра досягається через накладання штрафу. Штраф правопорушник повинен погасити в 30-денний строк з часу його отримання, в іншому випадку буде стягуватися пеня, котра становить один відсоток від загальної суми штрафу за кожний день прострочення.

Підсумовуючи, зазначимо, що під недобросовісною конкуренцією розуміють незаконну діяльність суб'єктів господарювання, що існує всупереч загальним та прийнятим принципам, торговим та іншим правилам та методам ведення бізнесу, що негативно впливає на економіку держави. Особи, які постраждали від недобросовісної конкуренції, мають здатність захистити свої права та інтереси передбаченими механізмами захисту. До таких механізмів належать: адміністративний метод захисту прав, судовий метод, метод звернення до ДФС та самозахист. До того ж, законодавством також передбачено адміністративну відповідальність за недобросовісну конкуренцію, котра досягається через накладання штрафу.

1. Захист від недобросовісної конкуренції (цивільно-правовий аспект): автореф. дис. канд. юрид. наук. К., 2010. 18 с.

2. Про захист від недобросовісної конкуренції: Закон України від 7 червня 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/236/96-%D0%B2%D1%80>.

3. Конкурентне право: захист від недобросовісної конкуренції Г. Андрощук, С. Шкляр; Нац. акад. правових наук України, НДІ інтелектуальної власності та ін. К.: Юстініан, 2012. 471 с.

А. НОВІКОВА

студентка спеціальності
«Міжнародне право»

Науковий керівник:

Роман ЄДЕЛЄВ

доцент кафедри міжнародних
відносин Навчально-наукового
інституту міжнародних відносин
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка (м. Київ, Україна),
кандидат юридичних наук

ВПЛИВ РЕЛІГІЙНОЇ ДОКТРИНИ ТАЛІБАґУ НА МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ ТА МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Талібан – це радикальний релігійно-воєнізований мусульманський рух під впливом якого у 1996 р. було сформовано ультраконсервативний політичний режим в Ісламській Державі Афганістан [1]. Через свою жорстокість відносно громадян, цей репресивний режим було визнано